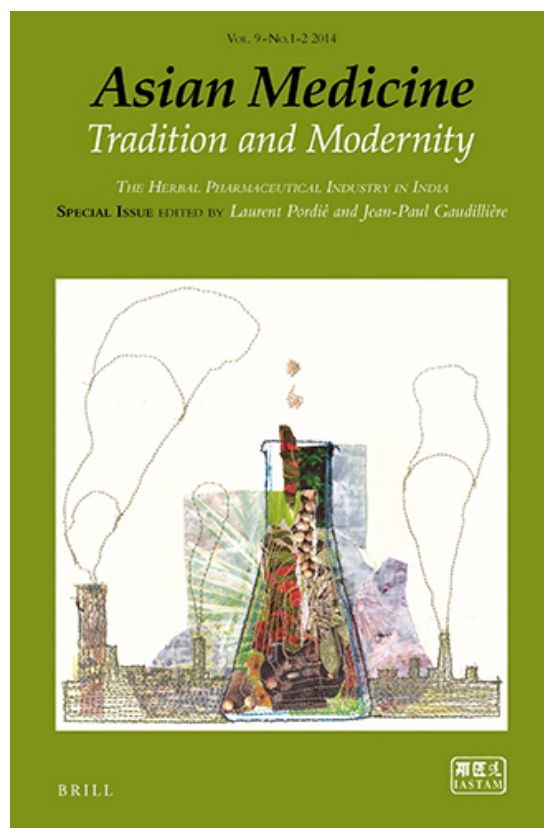

داروسازی اسلامی در قلمرو ممالیک و مغولان

Islamic Pharmacy in the Mamlūk and Mongol Realms: Theory and Practice, by Leigh Chipman, Asian Medicine, Volume 3, Issue 2, pages 265 – 278 Publication, 2007, DOI: 10.1163/157342008X307875

□□ □□□□□□ □□□□□□□□
□ □□□□□□ □□□□□
□□□ □ □□□□ :□□□□□□□
□□، نوشته نویسنده:
لی چیپ من، مجله طب
در آسیا، جلد سوم،
شماره دوم، از صفحه
265 تا 278، سال
2007، شناسه
دیجیتالی: 10.1163/15
7342008X307875

این مقاله به بررسی وضعیت داروسازی در قرن هفتم و هشتم هجری / سیزدهم و چهاردهم میلادی می پردازد؛ دوره ای که بیشتر سرزمین های اسلامی - که شامل بخش اصلی جاده ابریشم واقع در میان چین و اروپا

بود - در سیطره ممالیک در مصر و سوریه و ایلخانان مغول در ایران قرار داشتند. تبادل عملی و نظری دانش در مرزهای متخاصم انجام می شد اما آنچه بر جای مانده حاکی از تاثیرپذیری زیاد داروسازان جهان اسلام در حوز^۱ عملی است و حوز^۲ نظری تنها مورد استفاده پزشکانی که در سنت داروسازی عربی تعلیم دیده بودند قرار گرفت. از آنجا که نویسنده مطالعات جدی خود را درباره مغولان به تازگی آغاز کرده است، در این مقاله بیشتر به ممالیک می پردازد و به مناطقی که پیش از هرگونه نتیجه گیری قطعی درباره آنها، به تحقیقات بیشتری احتیاج دارند اشاره خواهد کرد. نویسنده بحث را با وضعیت داروسازی مصر دوره ممالیک آغاز می کند، سپس به طور مختصر به وضعیت داروشناسی مقارن با سلطه مغولان می پردازد و در پایان وضعیت داروفروشان را در بیمارستان های ممالیک و مغولان مورد بحث قرار می دهد.

محمد تقوی